

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Decima die Ianuarij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

episcopus, qui pro iure ecclesie de terra sua exulatus, & in mari naufragatus, hic tandem veniens pauper & atenuatus, per triginta septimanas infirmatus, hospicans & amore Christi misericorditer sustentatus, sancto sine quieuit, anno Domini millesimo ducentesimo octuagesimo quarto, sexto Idus Ianuarij Anima eius, &c. Eius nulla fit in diuino officio mentio. Ante annos tamen circiter septuaginta, cum sepulchrum reliquæ planiciei Abbas æquari vellet, ex attacto loculo, suauissimus odor dicitur templum repleuisse. Quo facto ab incepto desistebarur. Ibidem antiquiorem sepulturam habet Petrus, episcopus Roskildensis, cognatus regis Daciæ, qui cruce signatus, in itineratione ad Domini sepulchrum, hoc in loco obiit.

Decima die Ianuarij.

1°. De sancto Gregorio decimo.

Ex literis ab Aretio per Ioannem Grauium acceptis, ac deinde ex diuersis.

A Pud Aretium, ciuitatem Tuscias depositio corporis beatissimi Gregorij papæ decimi. Qui cum esset Archidiaconus Leodiensis, exiens in ciuitatem Achon, cum Christianis contra Saracenos, à Cardinalibus in ciuitate Viterbiensi, miraculosè fuit electus in Papam, & cum summo honore Romæ est coronatus. Fecit autem Lugduni solenne Concilium: vbi inter alia cum Imperatore, & multis regibus & Baronibus, pro recuperanda terra sancta passagium ordinauit, & personaliter illic iter arripiens, & præcedens, anno Domini M. CC. LXXVI. in ciuitate Aretij, migravit ad Dominum, sepultusque est in Ecclesia Cathedrali.

In hac eadem Ecclesia conseruatur charta miraculorum eius anni, cum testium adscriptione; cuius conclusio est. Et quia non potest hæc breuis charta multa miracula continere, ideo quicumque eius miracula ad plenum noscere desiderat, ad sacristam istius Ecclesie vadat, qui ei plenos codices miraculorum beatissimi papæ Gregorij libenter ostendet.

Festum

Festum eius celebratur, cum duodecim luminaribus ad sepulchrum, & pulsu campanarum. Matutino etiam tempore Magistratus vrbis vniuersus ad oblationem venit. Vocatur autem beatus, quia non est canonizatus à Romano Pontifice. hæc sunt quæ ab Aretio de eo accipi. Quibus aliunde quædam adiungam. Cum igitur adhuc diceretur Theobaldus, de familia Mediolanensi. Vicecomitum, patria Placentinus, archidiaconus Leodiensis, magno semper in precio habitus est, quippe qui omnes reges & principes Christianos, continuo in Saracenos animabat. Vnde cum Romana sedes à Clementis quarti morte duos annos & nouem menses, maximo Reipublicæ Christianæ malo, vacasset, & discordantes Cardinales nullum ex se eligerent, suadente maximè sancto Bonaventura, Minorum generali ministro, in pontificem renunciauerunt, Theobaldum, virum sanctum, & religiosum, extra collegium Cardinalium, & absentem. De qua electione Ioannes Portuensis Cardinalis hos versus edidit,

*Papatus munus tulit archidiaconus vnus,
Quem patrem patrum, fecit discordia fratrum.*

Erat tunc in obsequio Christi trans mare, in Syria, apud Ptolemaidem, cum Eduardo, primogenito regis Anglorum, vbi Ludouicum regem Francorum, & tempus opportunum expectabat, vt cum cæteris Ierosolymam proficisceretur. Cæterum pontifex altero post consecrationem anno, Christi verò millesimo ducentesimo septuagesimo quarto, maximum Christianorum concilium Lugduni in Gallijs congregauit, in quo multa decreta sunt, ad electionem summi pontificis, ad expeditionem in Sarracenos, ad vniõnem, Græcæ Latinæque ecclesiæ, ad pacem Christianorum, pertinentia. Sedit autem, à die electionis annos quatuor, menses totidem, dies decem. Obijtque in Hetruscis Aretij, vbi in cathedrali ecclesia sepultus magnis miraculis claruit. Testes huius narrationis sunt sanctus Antoninus, Platina, Onufrius, & alij de vitis Pontificum scriptores. Porro Ioannes Andreæ Bononiensis Iurisconsultus qui circa annum millesimum trecentesium quadragesimum octauum claruit, scribit ad Sexti Capitulum, Vbi periculum; fecisse eum valde commendabilem promotionem quinque Cardinalium, & intentum eleemosynis lacra contemisse. Addit de ipsius canonizatione tractari, & iam
du

Ioanes Andrea in Nouella.

diu duobus praelatis, Pisano & Mutinensi, commissam fuisse inquisitionem, Bartolomæus verò Pisanus, qui paulo post conscripsit libros conformitatum sancti Francisci, dicit canonizatum esse in dicecesi Aretina. Sic etiam Robertus Liciensis, episcopus Aquinas, in sermone de S. Bonaventura, canonizatum asserit in ecclesia Aretina. Quod quomodo sit intelligendū, ex superioribus colligi potest.

Lib. I. fructu 8.

2°. De sancto Vualerico eremita.

Ex lectionibus natalis diei.

IN territorio Lemouicensi, sancti Vualerici, Eremitæ & confessoris. Qui dilectus Deo & hominibus, in prouincia Galliæ, quæ Germania dicitur inferior, illustrium virorum sanguine, Christianis parentibus, est natus. Postmodum Christo duce Aquitaniam ingressus, & locum secretum expetens, à clericis ecclesiæ sancti Martialis Lemouicensis, qui eum summa reuerentia prosequiebantur, locum solitudinis accepit, in quo ei construxerunt cellulam, & ecclesiam in honorem martyris Iuliani. Multi autem eo confugiebant ob disciplinam. Clarecebat etiam, prouidente Deo, per miraculorum exhibitionem. Omnibus interea virtutibus ornatus, cùm senio grauaretur, sanctitate iuuenesceret, sumpto Dominici corporis viatico, inter verba orationis animam Deo latus reddidit, quinta Epiphaniæ die.

Hæc de Vualerico posui, quia ab ecclesia Lemouicensi asseritur in Germania inferiori, Galliæ prouincia, ortus, quamquam tunc latiores erant eius termini quàm nunc sunt. Fuit & alius Vualericus, presbyter & confessor, qui ex Luxouio venit ad dicecesim Ambianensem. Cuius natalem Vsiardus ponit pridie Idus Decembris. Historiam tamen Surius habet propè æqualem, in die translationis, Calendis videlicet Aprilis. Huius autem corpus ob furorem Danorum, multo tempore quieuit inter Belgas ad sanctum Bertinum. Vnde tandem ab Hugone Capeto est repertum, & obtentum.

B

Die